

her igennem Folketinget, og jeg ſmigrer mig med, at jeg ſelv den Gang har haft Indſlybſe paa, at der kom til at ſtaa „Tilſyn“, ſaa det er i god Overensſtemmeſe dermed, at „Opſigt“ nu ændres til „Tilſyn“. — Vædringsforſlaget under Nr. 5 er kun en Tydeliggørelſe, at der i Stedet for „foranævnte“ ſkal ſtaa „i forrige Stykke nævnte“, thi det kan være tvivlſomt, om det gaar tilbage paa det, ſom nævnes i § 1. — Vædringsforſlaget under Nr. 6, der gaar ud paa, at i 2det Stykkes 2den Linie i § 3 ændres „ſom“ til „naar de“, er temmelig ubefentligt, men jeg tror ogſaa, det klargør Meningen noget. — Det ſamme gælder Vædringsforſlag Nr. 7, der gaar ud paa, at der indſættes „der“ foran „udſtænke“. — Endelig er Vædringsforſlag Nr. 8 lidt mere end en Redaktionsændring, idet der foreſlaas, at der ſættes „“ efter „udſtænke Drikkevarer“, og at det øvrige udgaar. Det kan nemlig give Anledning til Tvivl, derſom diſſe ſidſte Ord komme til at ſtaa der, nemlig at det nærmere beſtemmes, for hvem de ikke maa udſtænke Drikkevarer. Det ſkal jeg ikke komme ind paa, med mindre det bliver beſtridt, men jeg tror, at det er tilſtrækkeligt, ſom det foreſlaas ændret nu, idet Straffen da kun rammer dem, naar Udſtænkningen ſker imod Politiets Forbud; ſaa maa der ſølgelig være en Inſtruks, ſom gives af Politiet om, hvad der maa være tilladt, og hvad der ſkal være forbudt. Jeg tror, at det vil være en Letteſe for Admi-niſtrationen, naar de ſidſte Ord udgaa.

Jeg kan i øvrigt forſikre det ærede Medlem for Kjøbenhavnſ 2den Valgkreds (Wagner), at det ikke er vor Mening paa nogen Maade at ville lægge nogen Hindring i Vejen for dette Lovforſlag, ſom vi tværtimod ønske vedtaget; men paa den anden Side tror jeg, at diſſe Vædringsforſlag heller ikke ere af den Natur, at de kunne hindre Lovforſlagets Vedtagelſe, og jeg mener, at det er vor Pligt, naar vi have med den Slags Sager at gøre, at lade dem gaa fra os ſaa fuldkomme ſom muligt.

Juſtitsminiſteren (Kellermann):

Jeg tror at maatte anbefale Tinget at vedtage Lovforſlaget, ſom det foreligger. Navnlig vil jeg anbefale de Medlemmer at gøre det, ſom intereſſere ſig for, at Lovforſlaget kan komme ud. Jeg tror, at det vil være den ſikreſte Fremgangsmaade, og jeg kan ikke ſkønne rettere end, at de ſtillede Vædringsforſlag enten ere uantagelige, hvad jeg nu ſtraks nærmere ſkal paaviſe med Henſyn til et Par Stykker af dem, eller ſaa ubetydelige, at det vilde være ganſke urimeligt

for deres Ethid at ſende Lovforſlaget tilbage til det andet Ting. De to Vædringsforſlag, ſom jeg anſer for uantagelige, ere de, der ere opførte under Nr. 2 og Nr. 4. Vædringsforſlaget under Nr. 2 gaar ud paa, at man ſkal ændre Udtrykket „offentligt Hus“ til „Utugtſhus“. Det vilde efter min Mening have til Følge, at Loven ſlet ikke kunde anvendes, thi der er ikke noget, der hedder „Utugtſhus“. Der kan naturligviſ være nogle, der lave et ſaadant Ord, ſom der kan laves Ord i det uendelige, men det Ord har ingen beſtemt legal Betydning. Alle de Lovbeſtemmelſer, vi have angaaende denne Materie, betegne de paagældende Steder ſom offentlige Huſe. Det andet Ord er et ganſke ubefent Udtryk. Hvad er et Utugtſhus? Det maa være et Hus, hvori der begaas Utugt; andet kan man ikke ſige, at det er. Men der kan være mange andre Huſe end de, man her tænker paa, hvor det kan finde Sted. Udtrykket i Loven maa referere ſig til noget beſtemt, ſaa at man kan vide, hvad der haves for Dje, og det bliver Tilfældet, naar man holder ſig til det legale Udtryk; men det bliver ganſke ubefent, naar man i Stedet for dette ſætter det andet Udtryk, ſom ikke findes noget Sted i Lovgivningen.

Vædringsforſlaget Nr. 4 mener jeg der-næſt ogſaa er uantageligt. Jeg tænkte mig forſt, at man ved denne Lejlighed vilde drage til Felts imod Vand- og Brødſtraffen i det hele, men det vilde jeg finde ganſke urimeligt. Det Spørgſmaal, om Vand- og Brødſtraffen bør vedblive eller ikke, er virkelig ikke et Spørgſmaal, der kan afgøres i denne Lov. Jeg er tilbøjelig til at tro, at vi ikke godt kunne undvære den, og at en Reform, der gif ud paa at afſtaffe den, næppe kunde gennemføres i Rigsdagen. Men det synes i alt Fald at være klart, at der ingen Grund er til af almindelige principielle Betænkeli-gheder over for Vand- og Brødſtraffen at udſtemme den her, da vi jo dog ville beholde den i ſaa mange andre Tilfælde i Lovgivningen, ſom ere langt mere praktiſke end dette. Egentlig troede jeg, at dette Vædringsforſlag nærmere hvillede paa en Misforſtaaelse af noget, der fandt Sted i det andet Ting. Der var nemlig et Medlem i det andet Ting, ſom anſede over, at der ikke i Lovforſlaget foruden Tvangsarbejde og Vand- og Brødſtraf var medtaget ſom et tredje Alternativ Fængſel paa ſædvanlig Fængſt, og det var dertil, at Ordføreren for Udvalget i Landſtinget ſvarede, at dette vilde man formodentlig ikke have haft noget imod, hvis der var blevet ſtillet Vædringsforſlag i denne Retning. Alſaa, hvis der havde været et Vædringsforſlag, ſom kun var gaet ud paa, at der